ΕΤΟΣ Δ' ΑΡΙΘ. 548 **Τιμᾶται λεπτὰ 10** ΠΕΜΠΤΗ 18 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1883

ΜΗΧΑΝΕΞΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ: Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — Ἐν τῷ ἐξωτ. φρ. 30

ΑΓΓΕΛΙΑΙ: ἅπαξ ἢ δίς, λ. **40**, τρὶς ἕως ἑξάκις λ. **20**, κατὰ μῆνα λ. **15**, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. **10**.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, **ὁδὸς Μουσῶν**, *Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.* —

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΤΑΦΙΣ

(ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Πύργος, 15 Αὐγούστου

Ἀκόμη ὁ καιρὸς ἐξακολουθεῖ ἀπειλητικός. Εἰς τινα δὲ μέρη ἔβρεξεν ἐκ νέου. Ἐπειδὴ δὲ τὸ *νερὸ στρατεύει* συνήθως κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν δὲν δύναταί τις ἐκ τούτου ἀσφαλῶς νὰ ὁρίσῃ ποῦ πράγματι ἔβρεξε πολὺ καὶ ποῦ ὀλίγον. Ἀπόδειξις εἶνε, ὅτι ἐνῷ κατὰ τὰς ἐπισυμβάσας βροχὰς πολλὰ χωρία ὑπέστησαν ζημίαν, ἐν Πύργῳ καὶ εἰς τὴν μεσημβρινοδυτικὴν περιφέρειαν αὐτοῦ μόλις ἠσθάνθημεν τὴν βροχήν, ἐνῷ ἐπιστεύτο ὅτι ὑπῆρξε ραγδαία. Ὁ μόνος Δῆμος, ὅστις σχετικῶς ὑπέστη ὀλιγωτέραν ζημίαν εἶνε ὁ τῶν Λετρίνων, ἐνῷ εἰς τοὺς λοιποὺς δήμους τῆς ἐπαρχίας ἡ βλάβη εἶνε ἀσυγκρίτῳ λόγῳ μεγάλη· διότι ἐπανειλημμένως ἔβρεξε. Μόνον εἰς τὰ χωρία Ρώμεσι, Μαλαπάσι, Βαρβάσαινα, Κολλύρι τῶν Λετρίνων ἔβρεξε πολύ. Ἐν τούτοις ἡ ἐπενεχθεῖσα ζημία καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν ἀναβαίνει 20 τοῖς ο)ο, καθ' ὅσον ἐκ τῆς βροχῆς καὶ ὁ ἐπὶ τῶν κλιμάτων καρπὸς παραβλάπεται.

Ὁ διασωθεὶς ἄβροχος καρπὸς ἀναβαίνει κατ' ἀνώτατον ὅρον καθ' ὅλας τὰς σταφιδοφόρους ἐπαρχίας εἰς δώδεκα ἑκατομμύρια περίπου, ὡς προέγραφον. Ἰδίως ἐν Μεσσηνίᾳ διεσώθη τὸ πλεῖστον μέρος· διότι ἐκεῖ ἄρχονται τοῦ τρυγετοῦ προϊμώτερον τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν. Ἐν Κυπαρισσίᾳ, Φιλιατρᾷ, Γαργαλιάνοις, τῆς ἐπαρχίας Τριφυλλίας καὶ ἐκεῖ ὑπετίθετο ὅτι ἠσφαλίσθη ὁ καρπὸς, ἐπειδὴ τρυγῶσι πρόϊμα, ἀλλὰ κατὰ πληροφορίας ἀσήμαντον ποσὸν διεσώθη, ὡς καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας.

Καὶ ἐπειδὴ ἐν ὁμοίαις περιστάσεσι παραβιάζεται ἡ συλλογὴ τοῦ καρποῦ, συμπεραίνεται ἀδιστάκτως, ὅτι ὁ σωθεὶς καρπὸς δὲν θὰ ἦνε ἀπεξηραμένος καλῶς ὅλος. Ἐκ τοῦ καρποῦ τούτου ἐκτὸς τοῦ πρὸ καιροῦ διὰ Τεργέστην φορτωθέντος, εὑρίσκεται εἰς τὸν λιμένα Πατρῶν 500 χιλιάδες καὶ εἰς Ζάκυνθον περὶ τὸ ἑκατομμύριον.

Ἐὰν ὁ καιρὸς βελτιωθῇ ἡ περιφέρεια τοῦ Πύργου θέλει παράξει ἄβροχον καρπὸν καλῆς ποιότητος· διότι γενικὸς τρυγητὸς ἤρξατο μετὰ τὴν βροχὴν, ἥτις ναὶ μὲν δὲν ἦτο διαρκὴς καὶ ραγδαία, οὐχ ἧττον τὸν εὑρεθέντα ἐπὶ τῶν ἀλωνίων καρπὸν ἔβλαψεν ὁπωσοῦν, εἴς τινα δὲ μέρη ἐπέφερεν ἀμούχλιασμα ἡ ὑγρασία. Ἐν ὀλίγαις λέξεσιν ἡ βροχὴ ἔστω καὶ ἀσήμαντος δὲν ἐπιφέρει μὲν ζημίαν οὐχ ἧττον ὅμως καταστρέφει τὸν χνοῦν αὐτῆς, καὶ ἀλλοιόνει τὴν ποιότητα.

Ἐπὶ τέλει, φέρω εἰς γνῶσιν ὑμῶν, ὅτι εἶνε δύσκολον νὰ ἐξακριβώσῃ τις τὴν ἀλήθειαν περὶ τῆς ἐπενεχθείσης ζημίας· διότι ἄλλοι μὲν ἔχουσι τὸ συμφέρον νὰ κρύπτωσιν αὐτὴν, ἄλλοι δὲ ἐπίσης νὰ τὴν παριστῶσιν μεθ' ὑπερβολῆς.

Μόνον κατὰ τὰ πέρας τῆς συγκομιδῆς γνωρίζεται, ἥ τε καταστροφὴ, καὶ ἡ ποιότης τοῦ καρποῦ, ἄλλως ὅτι καὶ ἂν εἴπῃ τις σήμερον πλησιάζει μὲ τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ ἐπακριβῶς δὲν ὁρίζεται αὕτη διὰ τοὺς ἄνω ρηθέντας λόγους. Τὸ μόνον βέβαιον εἶνε, ὅτι ὅπως ἔχῃ τὸ εἶδος, δὲν παρέχει θάρρος εἰς τὴν κερδοσκοπίαν, οὐδὲ ὁ ἔμπορος δύναται νὰ προπωλήσῃ ὡρισμένως ἄβροχον καρπὸν καὶ ἐν τῇ περιπτώσει καθ' ἣν ὁ μετὰ τὴν βροχὴν καρπὸς ἀποξηρανθῇ ἀβλαβῶς. Ἡ ἰδέα μόνον, ὅτι ἔβρεξε ἀρκεῖ νὰ κλονίσῃ τὰς πεποιθήσεις τῶν ἐμπορευομένων, καὶ πρὸ πάντων ὅταν μετὰ τὴν συγκομιδὴν ἀποδειχθῇ ὅτι μέρος τοῦ καρποῦ δεν εἶναι ἐμπορεύσιμον. Διότι τινὲς τῶν σταφιδοκτημόνων ἀνοήτως φερόμενοι ἀναμιγνύουσι καρπὸν ἄθλιον μετὰ καλοῦ ζημιοῦντες οὕτω τὸν ἔμπορον καὶ καθιστῶντες αὐτὸν ἀμφίβολον περὶ τῆς καλῆς ποιότητος τοῦ καρποῦ.

Ἠλεῖος

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ὁ ἀγγλικὸς στόλος ὑπὸ τὸν ναύαρχον Χάϊ εὑρίσκεται νῦν εἰς Κατάκωλον. Ὁ ναύαρχος θὰ ἐπισκεφθῇ τὰ Ὀλύμπια, ἔχων συνοδὸν τὸν πανταχοῦ παρόντα φίλον μας καὶ φίλον τῶν Ἄγγλων διακεκριμένον νέον τοῦ Πύργου κ. Ἰωάννην Κόκκαλην.

Τί νομίζετε ὅτι ἐχρησίμευσεν ὡς ἔνταλμα συλλήψεως τοῦ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου ὡς κλέπτου καὶ αὐτοῦ; Μία ἐπισκεπτήριος κάρτα ἰδιώτου ἐγχειρισθεῖσα εἰς τὸν ὑπαστυνόμον. Ἐντεῦθεν καταγγελίαι ἐπὶ καταγγελιῶν ἐδόθησαν εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν, διὰ νὰ ἐπέλθῃ ἡ δέουσα ἱκανοποίησις προσβληθείσης φιλοτιμίας καὶ θέσεως.

Εἰς τρισχιλίους συνεποσώθησαν οἱ ἐκ Πειραιῶς καὶ Σύρου

προσκυνηταὶ τῆς Τήνου φέτος. Ἡ Ἑλληνικὴ ἀπληστία εἶχεν ἐξαγριωθῇ εἰς βαθμὸν περιορισμοῦ ἐντὸς θηριοτροφείου. Τριπλασία μὲν ἡ τιμὴ τῶν τροφίμων, ἐνῷ πεντεφράγκα μόνον ἐτιμᾶτο διὰ τοὺς ξένους τὸ συνήθως διὰ τοὺς ἐντοπίους 7,10 ἀξῖζον πεντόφραγκον. Ἄνωθεν δὲ τῆς θηριωδίας αὐτῆς ἐπεφαίνετο ὡς περιστερὰ ἡ περιποιητικὴ μορφὴ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐφορείας Τζωρτζῆ, ὅττις ὅσον ἠδύνατο κατεδάμαζε τὴν ἀγανάκτησιν τῶν ληστευομένων προσκυνητῶν, οἵτινες ἐβαλαντιοτομοῦντο μὲ τὸ μειδίαμα εἰς τὰ χείλη.

Ἐξεδόθη καὶ τὸ τρίτον φυλλάδιον τῆς «Ἑταιρίας τῆς Ὑγιεινῆς» καὶ περιέχει πλὴν πολλῶν ἄλλων καὶ ἄρθρον *περὶ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ χολέρας* τοῦ κ. Β. Πατρικίου ὡς καὶ συνέχειαν *περὶ τῆς ἐκ τῆς χολέρας προφυλάξεως καθόλου καὶ ἰδίᾳ περὶ τῶν ἐν Ἀθήναις ληπτέων μέτρων.*

Σήμερον ἐπρόκειτο καὶ πάλιν νὰ ἐκδικασθῇ ἡ δίκη Σκουζὲ, ἀλλὰ δι' ἔλλειψιν μαρτύρων ἀνεβλήθη διὰ τὴν 2 σεπτεμβρίου.

Λοιπὸν, ἀρχὴ ὠδίνων· Τὸ Σάββατον δημοσιεύεται ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἐφετείου περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου ἐκδικάσεως τῶν ἐκλογῶν, καθὰ δὲ πληροφορούμεθα, εἶνε ἀκυρωτική.

Μᾶς γράφουν ἐξ Ἀλεξανδρείας τὴν 9/21 Αὐγούστου.

«Ἡ ἐπιδημία εἰς ὅλην τὴν Αἴγυπτον εὑρίσκεται εἰς ὕφεσιν· ἀπὸ προχθὲς τὸ Κάϊρον δὲν ἀριθμεῖ κανὲν νεώτερον κροῦσμα. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπίσης ἐκ πεντήκοντα θυμάτων, ἅπερ καθ' ἑκάστην εἴχομεν τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα, χθὲς καὶ σήμερον μόλις ἔχομεν 30—35, ὧν εἶνε οἱ περισσότεροι Ἄραβες καὶ ἰδίως ἐκ τῆς συνοικίας Μαχμουδιὲ, τὴν ὁποίαν ἀπὸ προχθὲς, διαταγῇ τῆς Κυβερνήσεως, ἐγκατέλειπον οἱ κάτοικοι αὐτῆς, κατασκηνώσαντες ἔξω τῆς πόλεως παρὰ τὴν θέσιν «Καμανάρη». Ὁμολογουμένως ἡ Κυβέρνησις, τὸ Ὑγειονομεῖον καὶ πάντες οἱ πρόξενοι καταβάλλουν μεγάλας προσπαθείας πρὸς περιστολὴν τοῦ κακοῦ καὶ ἐν μέρει τὸ ἐπιτυγχάνουν. Οἱ ἄραβες ἔπαυσαν νὰ διαμαρτύρωνται κατὰ τῶν φορητῶν νοσοκομείων, οὐχὶ ὅμως καὶ κατὰ τῆς ῥιπτομένης ἐπὶ τῶν θαπτομένων πτωμάτων ἀβύσσου, ἣν θεωροῦσιν ἀντιθρησκευτικήν».

Τῶν ἐκλεχθεισῶν Ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν πρόεδροι εἶνε τοῦ μὲν Α' Τμήματος ὁ κ. Γεώργιος Σκουζὲς, τοῦ Β' ὁ κ. Ν. Στεφανίδης, τοῦ Γ' ὁ κ. Δημ. Στίνης, τοῦ Δ' ὁ κ. Ἀντ. Σπηλιόπουλος, τοῦ Ε' ὁ κ. Λεωνίδας Ἀργυρίου (Δημοδιδάσκαλος) τοῦ ΣΤ' ὁ κ. Δημ. Δαρδούγιας, τοῦ Ζ' ὁ κ. Παναγ. Κολοσούκας, τοῦ Η' ὁ κ. Ἀναστ. Ζίννη καὶ τοῦ Θ' ὁ κ. Γ. Καπουτσιμάδης.

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Καρδίτσης ὅτι συνελήφθη ὁ φυγόδικος Ἡρακλῆς Καραμάνος κατηγορούμενος ἐπὶ ληστείαις καὶ ἀκρωτηριασμοῖς θυμάτων του.

Προνόμια! Ὁ Δασκαλάκης, καθὼς ἐννοεῖτε ἀπὸ τὸ ὡραῖον ἥμισυ τοῦ ὀνόματός του, εἶνε Κρής. Ἔχει εἰδικότητα ἀρτοποιοῦ· καὶ πῆγε νὰ τὴν ἐξασκήσῃ εἰς τὸ χωρίον Καλύβια, παρὰ τὴν γραμμὴν τοῦ σιδηροδρόμου. Συνέστησε φοῦρνον, ἔβγαλε ὡραῖο ψωμί, τὸ ἤρεσαν οἱ ἐργάται, κἄτι Τοῦρκοι κἄτι Ἀρμένιδες, καὶ τοῦ εἶπαν νὰ τοῖς πηγαίνῃ 30 ὀκάδες κάθε πρωΐ. Τοὺς τὸ πῆγε· ἀλλ' εἰς τὴν ἐπιστροφὴν ἄγριοι προκύψαντες ἀπὸ μίαν παράγκαν τὸν ἔστρωσαν σ' τὸ ξύλο, τοῦ πέταξαν σ' τὰ μοῦτρα κἄτι γαζέταις ποῦ κράταγε, ὀλίγου δεῖν τοῦ βγάζαν τὸ μάτι, καὶ τοῦ εἶπαν ὅτι δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ πουλήσῃ ἄλλη φορὰ ψωμί, γιατὶ ἔχουν αὐτοὶ τὸ προνόμιον, ποῦ εἶνε ἐργολάβοι τοῦ σιδηροδρόμου, καὶ τὸ λέγει μέσα καὶ ἡ σύμβασι· αὐτὴ ποῦ ἔκαμε ἡ Βουλή. Κατὰ δὲ τὸ λέγειν τοῦ Δασκαλάκη τοῦ ἔκλεψαν καὶ 418 φρ. τὰ ὁποῖα ἔφερε μαζύ του, τοῦθ' ὅπερ δὲν πιστεύει ὁ κύριος ἀνακριτής, Κυριαζῆς τὸ ὄνομα, ὅστις καὶ ὠνόμασε τὸν Κρῆτα τουρκομερίτην, αὐτὸ δὲ τὸν ἠρέθισε καὶ ἦλθε νὰ παραπονεθῇ εἰς τὸ γραφεῖον. Εὐτυχῶς οἱ ξυλοκοπήσαντες τὸν Δασκαλάκην τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ὑπενωμοτάρχου Βοσκοΐδου καὶ τοῦ ἐκεῖ σταθμάρχου σχοινοδέσμιοι ἤχθησαν ἐνταῦθα καὶ ἡ δουλειὰ εἶνε εἰς τὴν ἀνάκρισιν.— Ἡ δὲ διεύθυνσις τοῦ σιδηροδρόμου, ἤτοι ἡ πιστωτική, ἀναγγειλάτω ἂν ἔχῃ τοιαῦτα προνόμια, νὰ μὴν πᾶνε νὰ σκοτόνωνται δωρεὰν οἱ ἄνθρωποι εἰς τὰ κτήματά της· διότι εἶνε ὀλίγον ἐπαναστατημένοι καὶ οἱ χωρικοί, τῶν ὁποίων λέγει κατέστρεψαν τ' ἀμπέλια καὶ τὰ λοιπά.

Ἠκούσθη ὅτι οἱ κλέπται τοῦ ἰατροῦ Δέγγλερη (δὲν νομίζομεν νὰ ἦνε πολὺ δυσηρεστημένος μὲ τὴν κλοπήν, ἀφοῦ γίνεται τόση ῥεκλάμα διὰ τὸ ὄνομά του, τοῦθ' ὅπερ θὰ τῇ αὔξησις πελατείας) ἔχουν κρυμμένα τὰ ἐργαλεῖά των οἷς τὰ Πατήσια καὶ ὅτι γίνονται ἐνέργειαι πρὸς ἀνακάλυψίν των.

— Ἀνεχώρησε σήμερον εἰς Θεσσαλονίκην ὁ ἐπὶ μῆνα σχεδὸν παρεπιδημήσας ἐνταῦθα ἄξιος Γυμνασιάρχης Σερρῶν κ. Γ. Δήλιος, ἰδὼν πρόσωπα καὶ πράγματα ἀφεὶς λίαν εὐαρέστους ἐντυπώσεις τῆς εὐρυμαθείας καὶ τοῦ μετριοπαθοῦς χαρακτῆρος καὶ τοῦ μακεδονικοῦ ζήλου του.

— Ἀνεχώρησε διὰ Βραΐλαν ὁ συμπαθητικώτατος συμπολίτης μας Σοφοκλῆς Ρ. Πετσάλης, ἐναποταμιεύσας ἐντὸς αὑτοῦ ὅσας ἠδυνήθη Ἀθήνας, διὰ νὰ τὰς ἔχῃ καὶ ἐν τῇ ξένῃ κέντρον δυνάμεως συγκεντρωτικῆς τοῦ ἑλληνισμοῦ. Ἀπὸ καρδίας τῷ εὐχόμεθα καλὸν κατευόδιον!

— Αὔριον λοιπὸν παιδικὴ παράστασις εἰς τὸ Φάληρον εἰς τὰς 6 μ. μ. μὲ ὅ,τι καραγκιοζικώτερον καὶ νοστιμώτερον ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ὁ ἀρμενικὸς θίασος εἰς τὰ χαχλανοδιψῆ μικρά, δι' ἃ κυρίως εἶνε κατασκευασμένα τὰ Σκυλισσοθαύμαστα μεγάλα ἔργα τοῦ Ἀρμενίου μουτικοδιδασκάλου Βέρδη ἢ Βάρδα!

— Τὸ δὲ Σάββατον ἴσως οἱ «Λησταὶ» εἰς τὸ Φάληρον.

*** Πηραχαλεῖται ὁ φίλος κ. Μαργαρίτης Εὐαγγελίδης νὰ περάσῃ ἀπὸ τὸ Γραφεῖον.

ΚΡΗΤΙΚΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Χανέα, 14 Αὐγούστου

Βαρυνθεὶς τὸν ἀπὸ τοῦ χωρίου μου μέχρι τῆς πόλεως μονότονον καταστάντα πλέον βίον, ἀπεφάσισα νὰ ἐπιχειρήσω μίαν μικρὰν ἐκδρομὴν εἴς τινα τῆς Κυδωνίας χωρία, ὅπως ἰδίαις αἰσθήσεσιν ἀντιληφθῶ τῆς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καταστά-

σεως, ἐλπίζων πάντοτε, ὅτι θὰ εὕρω τι ἄξιον λόγου, διὰ τὸ φίλτατον «Μὴ Χάνεσαι».

Ἐξεκινήσαμεν μετὰ δύο φίλων τὴν πρωΐαν τῆς Πέμπτης καὶ μετὰ μιᾶς ὥρας πορείαν παρὰ τὴν παραλίαν ἀφικόμεθα εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ποταμοῦ Πλατανιᾶ. Δὲν ἠδυνήθην νὰ μὴ σταματήσω ἐπ' ὀλίγον ἐνταῦθα. Ἐκεῖ παρὰ τὴν μαγευτικὴν ἀκτήν, ὅπου ὁ ποταμὸς ἠρέμα καὶ σοβαρῶς κυλινδεῖ τὸ ἀργυροειδὲς ῥεῦμά του, αἱ ἐργατικαὶ χεῖρες ἑνὸς τέκνου τῆς Γαλλίας ἔχουσι καταρτίσει τέλειον εὐρωπαϊκὸν ἐργοστάσιον ἀλεύρων, τὸ ὁποῖον ἐγὼ σχεδὸν ἠγνόουν. Πᾶσα γωνία τοῦ καταστήματος, τῆς αὐλῆς, τοῦ κήπου, τῶν δεξαμενῶν, τῆς διώρυγος ἦτο δι' ἐμὲ ἀφορμὴ θαυμασμοῦ. Περὶ τὰς 5,000 ὀκάδας ἀλεύρου παρασκευάζει καθ' ἑκάστην εἰς τοὺς ἐμπόρους Χανίων. Ἡ ἐργασία καὶ ἡ ἐπιστήμη συναντηθεῖσαι ἐκεῖ ἀπετέλεσαν μίαν ἰδιοκτησίαν ζηλευτήν, δυναμένην νὰ κινήσῃ τὴν ὄρεξιν οὐχὶ πλέον τοῦ μᾶλλον ἀκορέστου χρυσοκανθάρου, ἀλλὰ καὶ τοῦ αἰσθηματικωτάτου τῶν ποιητῶν. Κέρδος καὶ ποίησις συναντῶνται παρ' αὐτῷ ἐν ἀδελφικῇ ἁρμονίᾳ. Ὅτε πρὸ δεκαετίας ἐνεκατεστάθη εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο ὁ ἐξ Ἀβενιῶνος κ. Ἰκὰρ οὐδὲν ἄλλο ὑπῆρχεν ἢ χέρσος γῆ· τὴν ἠγόρασεν ἀντὶ 3,000 γρ. μόνον, ἐρρίφθη μέσα καὶ μετά τινα χρόνον ἐφύτρωσεν ἐκ τῶν κόπων του τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο, ὅπερ ὑπὸ ἔμπειρον διεύθυνσιν βαίνει ὁλονὲν τελειοποιούμενον. Πτηνοτροφεῖον, περιέχον ἅπαντα σχεδὸν τὰ εἴδη τῶν οἰκιακῶν πτηνῶν, κῆπος μετ' ἐπιμελείας καὶ καλαισθησίας καλλιεργημένος, συμπληροῦσι θαυμασίως τὴν ἀγροτικὴν ἐκείνην κατοικίαν καὶ καθιστῶσι τερπνοτάτην τὴν ἐκεῖ διαμονήν. Ἐκαθίσαμεν ἐπ' ὀλίγον εἰς τὴν γοητευτικὴν ἐκείνην θέσιν, πρόχειρον δέ, ἀλλ' ὀρεκτικώτατον γεῦμα εὐγενῶς παρετέθη ἡμῖν ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου, ὅπερ κατεβροχθίσαμεν μετὰ τῆς ὀρέξεως ἐκείνης, ἣν γεννᾷ μιᾶς ὥρας πορεία παρὰ τὴν ἀκτήν, ὑπὸ τὴν πνοὴν δροσερῶν ζεφύρων. . . .

Ἐν τούτοις ἅπασα ἡ γοητεία ἐκείνη διελύθη, ὅτε μετ' οὐ πολὺ ἐκκινήσαντες εἴδομεν ὀλίγον περαιτέρω ἐκτάσεις γαιῶν παχειῶν, εὐκολώτατα δυναμένων ἐκ τοῦ ποταμοῦ νὰ ἀρδευθῶσι, χέρσους καὶ ἀκαλλιεργήτους. Πῶς εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο, ὅπου τὰ ὕδατα ἀφθονοῦσιν, ὅπου εἰς πᾶν βῆμα ἠδύνατο νὰ ὑπάρχῃ καὶ ἓν κτῆμα ὡς τὸ τοῦ κ. Ἰκάρ, νὰ ὑπάρχωσι χωράφια ἔρημα! Σημειώσατε ὅτι τὸ λυπηρὸν τοῦτο φαινόμενον πολλάκις κατόπιν παρετήρησα καὶ ἀλλαχοῦ. Χθὲς ἔτι διερχόμενος τὴν πεδιάδα τῶν Χανίων παρετήρησα μετὰ ψυχικῆς ἀθυμίας γαίας ἐκτεταμένας, πρώτης ποιότητος, διατελούσας εἰς κατάστασιν παρθένον. Μόνον γωνίαι τινες τῆς εὐρείας ταύτης πεδιάδος εἰσὶ πενιχρῶς καλλιεργημέναι· ἅπασα ἡ λοιπὴ ἢ εἶνε κεκαλυμμένη ὑπὸ πυκνῶν θάμνων εἰς οὐδὲν ἄλλο χρησιμευόντων ἢ ὡς καταφύγιον τῶν λαγωῶν, ἢ σχηματίζουσι λειμῶνας, ἐν οἷς, ἐλλείψει παντὸς ἄλλου, βόσκουσι ποίμνια. Ἐν γένει ἡ γεωργία παρ' ἡμῖν κατά τε τὴν ἔκτασιν καὶ τὸ ποιὸν διατελεῖ εἰς κατάστασιν ζωοφύτου. Οὐδὲ τὸ τρίτον τῆς Κρήτης εἶνε καλλιεργημένον, ὡς εἰδήμονες μὲ βεβαιοῦσι, καὶ ὁ τρόπος δὲ τῆς καλλιεργείας εἶνε ὁ ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἐφαρμοσθείς. Λόγοι τοῦ λυπηροῦ τούτου γεγονότος εἰσὶ πολλοί. Καὶ πρῶτον, πάσχομεν ἔλλειψιν χειρῶν· κύκλῳ τῆς πεδιάδος Χανίων ὑπάρχουσι πολλὰ χωρία· οἱ κάτοικοι τούτων μόλις ἐξαρκοῦσιν εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν κτημάτων των· δὲν δύνασαι νὰ ἀπαιτήσῃς παρ' αὐτῶν πλείονα ἐργασίαν, διότι ἐλλείπουσι παρ' ἡμῖν αἱ μηχαναί, αἵτινες δύνανται νὰ ἀναπληρώσωσι πλείονας χεῖρας. Ἄλλος λόγος, σπουδαιότερος ἴσως, εἶνε αἱ συχναὶ ἐπαναστάσεις καὶ ἡ ἐκ τούτου μετέωρος τοῦ τόπου μας κατάστασις. Ὁ χωρικὸς τῆς Κρήτης σήμερον προσπαθεῖ νὰ παράγῃ τόσον μόνον, ὅσον ἐπαρκεῖ εἰς τὰς ἀπολύτους ἀνάγκας του· τὸ περισσότερον δὲν τὸ θεωρεῖ ἀνωφελές, καὶ δικαίως. Ἀφ' ἑτέρου ὁ δυνάμενος νὰ ἐφαρμόσῃ μεγάλην καλλιέργειαν καὶ σύστημα τελειότερον, διστάζει νὰ τὸ πράξῃ, διότι φοβεῖται μὴ αὔριον, ἐπερχομένης μιᾶς ἐπαναστάσεως, ἀπολέσῃ τὰ πάντα. Ταῦτα πείθουσι τοὺς περὶ τῆς πατρίδος των μεριμνῶντας ἀγαθοὺς πατριώτας, ὅτι ἡ σωτηρία τῆς Κρήτης εἶνε ἡ πλήρης αὐτῆς καὶ ὁριστικὴ ἀποκατάστασις. Τότε μόνον ὁ Κρὴς ἀπηλλαγμένος πάσης ἄλλης ἀσχολίας καὶ σκέψεως θὰ δυνηθῇ ἀφόβως νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ πλούτου τῆς πατρίδος του.

Διήλθομεν τὸν ποταμὸν Πλατανιᾶν ἀβρόχοις μὲν ποσὶν ἡμεῖς, οὐχὶ ὅμως καὶ τὰ ζῷά μας, ἅτινα ἐχώθησαν μέχρι τῆς κοιλίας εἰς τὸ ὕδωρ· διότι γέφυρα δὲν ὑπάρχει ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ. Ἄλλοτε οἱ Ἑνετοὶ εἶχον ἐγείρει γέφυραν, ἀλλ' ἔκτοτε ἡ κοίτη τοῦ ποταμοῦ μετετοπίσθη ἕνεκα φυσικῶν αἰτίων, ἡ δὲ γέφυρα ἐκείνη σήμερον σκιάζει χωράφια. Μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ἐπιψήφισιν τοῦ περὶ ὁδοποιΐας νόμου ἀπεφασίσθη νὰ ζευχθῇ καὶ ὁ ποταμὸς οὗτος καί τινες ἄλλοι· διότι τὸν χειμῶνα πλημμυρῶν διακόπτει τὰς συγκοινωνίας καὶ πολλῶν ζημιῶν γίνεται παραίτιος. Προσεκλήθη τότε εἷς γάλλος μηχανικὸς ὁ κ. Ρενὼ, ὅπως δώσῃ τὸ σχέδιον, διὰ δὲ τὴν ἐργασίαν του ταύτην ἠμείφθη ἁδρότατα. Ἀλλ' ἡ ἀγαθὴ διοίκησίς μας, ἥτις ἀπεδείχθη πλέον ὅτι οὐδένα αἰσθάνεται πόνον διὰ τὴν Κρήτην, εὐθὺς ἀφοῦ ἔφυγεν ὁ κ. Ρενὼ, παρήτησε τὰ σχέδιά του, ἅτινα, ἦσαν τὰ προσφορώτερα διὰ τὴν Κρήτην καὶ τὴν σημερινὴν αὐτῆς κατάστασιν, ὅπως ἀκολουθήσῃ τὰς συμβουλὰς ἐπιτοπίων *μαστόρων*. Νῦν 130 ἐργάται ἐργάζονται εἰς τὴν γέφυραν τοῦ ποταμοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἑνὸς ἀνθρώπου, ὅστις διωρίσθη, λέγουν, ἐκεῖ ὡς μηχανικός. Ἐπὶ τρεῖς μῆνας ἐβασανίζοντο, ὅπως ἀνοίξωσι τὰ θεμέλια τῶν ἀψίδων καὶ ἐπὶ τέλους δὲν θὰ κατώρθουν τίποτε, ἂν μὴ εὑρίσκετο ὀθωμανός τις, ὅστις ἐφεῦρε τρόπον πρὸς ἐκκένωσιν τῶν ἀνοιγομένων λάκκων, τρόπον ἀρχαϊκώτατον, εἶνε ἀληθές, ὃν ὅμως δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐπινοήσῃ ἡ κεφαλὴ τοῦ μηχανικοῦ μας. Παρετήρησα καὶ ἓν ἄλλο, ὅπερ μοὶ ἔκαμεν ἐντύπωσιν. Ἡ γέφυρα δὲν γίνεται ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς κοίτης τοῦ ποταμοῦ, ἀλλὰ πρὸς τὴν ἀριστερὰν ὄχθην, τετάρτη δὲ ἀψὶς ἔμελλε νὰ θεμελιωθῇ ἐπὶ τῶν γαιῶν τῶν χωρικῶν. Ἠρώτησα τίς ὁ λόγος τούτου καὶ μοὶ εἶπον: ὅτι εἷς πλούσιος ἔχει γαίας πρὸς τὴν δεξιὰν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ, ἐνήργησε δὲ νὰ κατασκευασθῇ οὕτως ἡ γέφυρα, ὅπως μετατοπισθῇ τὸ ῥεῦμα, διότι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον μέγα μέρος τῆς κοίτης θὰ μετατραπῇ εἰς γαίας καλλιεργησίμους, αἵτινες θὰ προσαρτηθῶσιν εἰς τὰς ἰδικάς του. Λόγος φυσικώτατος. Διὰ μεγάλων ἐνεργειῶν κατωρθώθη εὐτυχῶς νὰ προληφθῇ τοὐλάχιστον ἡ ἔγερσις τῆς τετάρτης ἀψῖδος καὶ νὰ σώσωσιν οὕτως οἱ χωρικοὶ τὰς γαίας των. Βλέπετε, φίλτατε, οἱ πλούσιοι παντοῦ οἱ αὐτοὶ εἶνε.

Αἱ ἐνεργούμεναι ἐργασίαι μοὶ ἀνέμνησαν ἓν περιστατικὸν τοῦ τρόπου, καθ' ὃν τὰ δημόσια ἔργα ἐκτελοῦνται παρ' ἡμῖν. Παρὰ τὸ χωρίον Βρύσαις τοῦ Ἀποκορώνου κατεσκευάζετο ποτε μία γέφυρα. Ὁ τότε νομάρχης Σφακίων Σάββας πασᾶς, ὁ διαβόητος, προσκαλέσας ποτε τὸν ἀρχιτεχνίτην τῷ παρουσίασε πρὸς ὑπογραφὴν ἀπόδειξιν ἐξόδων 15,000 γρ.—«Ἀλλά, Ἐξοχώτατε,» ἐτόλμησε νὰ παρατηρήσῃ, «τὰ ἔξοδα εἶνε μόνον 9,000 γρ.—Ναί, ἀλλ' ἐγὼ δὲν σὲ ἠρώτησα πόσα εἶνε, σοὶ εἶπον μόνον νὰ ὑπογράψῃς.—Μὰ δὲν δύναμαι.—Δὲν δύνασαι; ζαπτιέδες 'ς τὴν φυλακήν». Καὶ ἐν τῷ ἅμα ὁ ἀρχιτεχνίτης ἐγένετο ἀνάρπαστος ὑπὸ τῶν χωροφυλάκων καὶ ἐρ-

ρίφθη εἰς τὰς φυλακάς. Ἀφοῦ τὸν ἀφῆκε 5—6 ἡμέρας διὰ νὰ σωφρωνισθῇ, ὁ πασᾶς τὸν προσκαλεῖ αὖθις καὶ τῷ παρουσιάζει τὴν ἀπόδειξιν, συγχρόνως δὲ τῷ ἐγχειρίζει 10 λίρας. Ἡ φυλάκισις ἔφερε τὰ ἀποτελέσματά της· ὁ ἀρχιτεχνίτης φοβηθεὶς νέαν τιμωρίαν, ἐθεώρησε καλὸν νὰ λάβῃ τὰς 10 λίρ. καὶ νὰ ὑπογράψῃ τὴν ἀπόδειξιν. Καὶ τὸ ὑπόλοιπον μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν καὶ τῶν ἐξόδων ἔμεινεν εἰς ὄφελος τοῦ Σάββα πασᾶ. Οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι καὶ σήμερον ἀπαράλλακτα συμβαίνουσιν ἀφοῦ, ἑνῷ χάριν τῆς συγκοινωνίας δαπανῶνται ποσὰ ὑπέρογκα, οἱ ἄνθρωποι κινδυνεύουσι κατὰ πᾶσαν ὥραν νὰ καταστραφῶσιν εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ νὰ πνιγῶσιν εἰς τοὺς ποταμούς.

(Ἕπεται τὸ τέλος)

Κύδων.

ΕΥΛΟΓΙΑ, ΕΥΛΟΓΙΑ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Σπάρτη, 12 Αὐγούστου

Ἐν τῷ πλησίον τῆς Σπάρτης χωρίῳ **Ἀναβρυτῷ** κατοικουμένῳ ὑπὸ 800 σχεδὸν ψυχῶν, ὅλαι αἱ οἰκίαι ἐδέχθησαν τὴν ἐπίσκεψιν τῆς ἀπαισίας νόσου, ἐν πολλαῖς δ' ἐξ αὐτῶν ἀριθμοῦνται καὶ πλειότερα τῶν δύο κρουσμάτων. Καὶ ὅταν ἀνκλογισθῇ τις ὅτι αἱ ἑλληνικαὶ καλύβαι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ δύο ἢ ἑνίοτε καὶ ἐξ ἑνὸς σύγκεινται δωματίου καὶ φαντασθῇ ἐκεῖ ἐν ἑνὶ δωματίῳ μὴ ἀεριζομένῳ ἐπιθανάτους, θανόντας, μὴ προσβληθέντας ἔτι ὑπὸ τῆς νοσου ὅλους μαζῆ ἀναπνέοντας τὰ αὐτὰ μόρια μεμολυσμένης ἀτμοσφαίρας, θέλει ἔχει τὴν πένθιμον καὶ φρικτὴν εἰκόνα τῶν πλείστων οἴκων, τῶν χθὲς ἔτι ἀντηχούντων ὑπὸ τῶν εὐθύμων γελώτων ροδοπαρείων ἀγγέλων, ἐκ τῆς φωνῆς εὐτυχοῦς πατρὸς καὶ τοῦ μειδιάματος καὶ τῶν θωπειῶν φιλοστόργου μητρὸς, καὶ σήμερον μὴ ἐμπερικλειόντων εἰμὴ ἐπιθανάτους, ὀλοφυρομένους καὶ μὴ ἀντηχούντων ἐξ ἄλλου ᾄσματος εἰμὴ ὑπὸ ἐπικηδείων θρήνων καὶ ὀδυρμῶν.

Ἐδῶ βλέπει τις τὴν μόνην ἐξ ὅλης τῆς οἰκογενείας μὴ προσβληθεῖσαν γυναῖκα κάτωχρον, μὲ μελανοὺς ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς κύκλους, μὴ δυναμένην πλέον νὰ ἀνθέξῃ διότι ἐπὶ μίαν ὅλην ἑβδομάδα ἠγρύπνησε παρὰ τὸ προσκεφάλαιον τοῦ ἀποθανόντος συζύγου της, ἤδη δὲ ἐπὶ τῆς τοῦ θανάτου κλίνης εὑρίσκονται δύο ἀγγελόμορφα τέκνα της. Καὶ ἐκεῖ θὰ θαυμάσετε τὴν φιλοστοργίαν τῆς μητρὸς, ἥτις δαμάζουσα καὶ τὴν φύσιν αὐτὴν, μένει ἄϋπνος, δὲν τρώγει, καὶ μὴ φοβουμένη τίποτε δι' ἑαυτὴν θέτει τὸν ζηρὸν μαστόν της, ἵνα θηλάσῃ τὸ τέκνον της, εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ προσκολλᾶ φρίσσοντα τὰ χείλη της ἐπὶ τῶν φλυκταινῶν τοῦ παραμεμορφωμένου προσώπου του· παρακάτω θὰ ἴδετε εὐλογιῶντας συγκατακεκλιμένους μετ' ὀδοδώτων σχεδὸν πτωμάτων, διότι οἱ νεκροθάπται ζητοῦσι 20 φράγκα διὰ νὰ τοὺς θάψουν, ἡ δὲ οἰκογένεια ἐξήντλησε καὶ τὸν τελευταῖον ὀβολὸν τῶν ἀποταμιευμάτων, ἵνα ἀγοράσῃ φάρμακα ἢ πληρώσῃ τὸ θυλάκιον κερδοσκόπου ἰατροῦ, ὅστις ηὐδόκησε νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν ἀσθενῆ του ἐπὶ ἀντιμισθίᾳ 50! φράγκων. Οἱ γεννάδαι! Ἀλλὰ περὶ αὐτῶν κατωτέρω.

Προχωρῶν ἐν ταῖς πενθίμοις ἐχούσαις τὴν ὄψιν ὁδοῖς τοῦ χωρίου συναντᾷς φέρετρον, φέρον ταινίαν, ὅστις ἄλλοτε ἦτο δροσερὸς ὡς τὰ νερὰ τοῦ χωριοῦ του, σήμερον δὲ εἶνε παραμεμορφωμένος ἀπὸ τὴν νόσον. Τὸ φέρετρον δὲν παρακολουθεῖ κανεὶς, διότι οἱ συγγενεῖς φοβοῦνται καὶ ὁ ἱερεὺς δὲν 'μπορεῖ (ὡς λέγει).

Τετέλεσται, τὸ γελόεν χωρίον μὲ τὰ ὁλοπράσινα δένδρα του, μὲ τὰ ὀφιοειδῆ ρυάκιά του, μὲ τὰς πορτοκαλλέας του,

---

119 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ 119

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 547)

— Μάλιστα, μάλιστα, μάλιστα.

Πάντες ἐκάθησαν, ἐκτὸς τοῦ κ. Λαγγὰρδ, ὅστις ἔμεινεν ὀρθὸς στηρίζων τὴν ράχιν ἐπὶ τοῦ μαρμάρου τῆς ἑστίας.

ΚΓ'

ΤΟ ΓΕΥΜΑ

Ὁ μαρκήσιος βλέπων ὅτι οἱ ἀκροαταὶ αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχοντες προσηλωμένους ἐπ' αὐτοῦ ἦσαν ἕτοιμοι νὰ τὸν ἀκούσωσιν, ἤρξατο νὰ διηγῆται.

Καὶ διηγήθη ὅλην τὴν ἱστορίαν τοῦ βαρόνου Δεσιμαῖζ, τὴν ὁποίαν γνωρίζομεν ἤδη.

— Τὸ θηρίον, ὅπερ διέπραξε τὰ ἀκατανόμαστα ταῦτα ἐγκλήματα ζῇ ἀκόμη; ἠρώτησε μετὰ τὸ τέλος τῆς διηγήσεως ὁ κ. Βιολαίν.

— Μάλιστα, κύριε κόμη.

— Ὁ προστάτης τοῦ Λυκογιάννη θὰ τὸν ἐκδικηθῇ;

— Ἴσως.

— Ἡ περιουσία τοῦ πατρός του θὰ τῷ ἀποδοθῇ;

— Ἐλπίζω, κύριε κόμη.

— Γνωρίζετε τὸ ὄνομά του· διατί δὲν φέρει αὐτό;

— Διότι ἐνόμισα ὅτι πρέπει νὰ περιμείνω. Ἀλλὰ μεθαύριον, ἑσπέρας, κύριε κόμη, τὸ ὄνομα τοῦ προστατευομένου μου θ' ἀντηχήσῃ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ κ. Πέδρο Κάστορα.

— Κυριοι, εἶπεν ὁ βραζιλιανὸς, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ ἐπωφεληθῶ τῆς εὐκαιρίας, μετὰ τοὺς λόγους τοῦ κ. Λαγγὰρδ, νὰ παρακαλέσω ὑμᾶς, ὅπως εὐαρεστηθῆτε νὰ δεχθῆτε τὴν πρόσκλησίν μου νὰ ἔλθητε νὰ δειπνήσητε εἰς τὸν οἶκόν μου τὴν ἑβδόμην ὥραν.

Ἡ πρόσκλησις ὁμοφώνως ἐγένετο δεκτή.

— Κύριε Λαγγὰρδ, ὑπέλαβεν ὁ κόμης Μωριέν, μίαν ἐρώτησιν ἀκόμη, ἂν δὲν μ' εὑρίσκετε πολὺ ἀδιάκριτον.

— Λέγετε, κύριε κόμη.

— Ἐπράξατε πολλὰ ὑπὲρ τοῦ Λυκογιάννη· ἐὰν ἠδύνασθε νὰ τῷ ἀποδώσητε τὴν μητέρα του;

— Θὰ τοῦ τὴν ἀποδώσω, κύριε κόμη.

— Δυστυχῶς...

— Λοιπόν, κύριε κόμη;

— Εἶναι παράφρων!

— Οὐχί, κύριε κόμη, οὐχί! Ὡς ἐκ θαύματος ὁ Θεὸς ἀπέδωκε τὸ λογικὸν εἰς τὴν μητέρα τοῦ Λυκογιάννη.

Τὴν στιγμὴν ταύτην ἡ θύρα τῆς αἰθούσης ἀνεῴχθη, εἰς

καὶ τὰς λεμονέας του, προσέλαβεν ὄψιν κατηφῆ καὶ πένθιμον καὶ αὐτὰ τὰ μῦρα τῶν λουλουδιῶν του ἔχασαν πᾶν θέλγητρον.

Καὶ τώρα θὰ περιμένετε βέβαια ὅλοι σας ν' ἀκούσετε ὅτι ἐστάλησαν ἰατροὶ καὶ δαμαλὶς καὶ φάρμακα καὶ ἀποσπάσματα, ἵνα ἐμποδισθῇ τὸ κακὸν, ἵνα ἐνσταλαχθῶσιν ὀλίγαι σταγόνες βαλσάμου εἰς τὰς δυστυχεῖς ἐκείνας καρδίας! Ἀλλὰ ἐλησμονήσατε δείλαιοι ὅτι εὑρίσκεσθε ἐν Ἑλλάδι, ὅτι πρωθυπουργεῖ ὁ σὶρ Τρικούπης, ὅτι ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν εἶνε ὁ *ἀφέντης*, ὅτι νομάρχης εἶνε ὁ κ. Πλαστήρας, ὅτι δήμαρχος εἶνε ὁ κ. Λεώπουλος, ὅτι οἱ βουλευταὶ ἐργάζονται διὰ τὰ ρουσφέτιά των κτλ. Ἂν τὰ ἐλησμονήσατε ὅλα αὐτὰ, σᾶς τὰ ὑπενθυμίζομεν.

Καὶ διὰ νὰ μὴ ἀσεβήσωμεν πρὸς τὰς ἐξωργισμένας σκιὰς τῶν θυμάτων τῆς ἀναλγησίας τοῦ ἁρμοδίου νομάρχου, ἀνακαλοῦμεν τοὺς οὓς ἐν προηγουμένῃ πρὸς τὸ «Μὴ Χάνεσα» ἐπιστολῇ μας ὑπὲρ αὐτοῦ ἐξεφέραμεν καλῇ τῇ πίστει ἐπαίνους, καὶ ἀντ' αὐτῶν ρίπτομεν ἐπὶ τῆς φιλοσοφούσης κεφαλῆς του τοὺς θρήνους τῶν ὀλοφυρομένων μητέρων, ἀδελφῶν, συζύγων, πατέρων, τέκνων. Καὶ διὰ νὰ μουρμουρίζωμεν αἰωνίως, καὶ διὰ νὰ μὴ ἔχωμεν ποτὲ τὴν εὐτυχίαν ν' ἀναφέρωμεν καὶ μίαν πρᾶξιν ὑπὸ τῆς συνειδήσεως καὶ τοῦ καθήκοντος, οἱ Ἀσκληπιάδαι τῆς Σπάρτης, ζηλώσαντες τὴν δόξαν τῶν ἐν Σύρῳ συναδέλφων των, ἀρνοῦνται νὰ ἐπισκεφθῶσι τοὺς εὐλογιῶντας, ἢ κατηγορηματικώτατα λέγοντες τὸ ἀπαισίως ἠχοῦν εἰς τὰ ὦτα των ἐρχομένων νὰ ζητήσωσι τὴν βοήθειάν των: *δὲν μπορῶ νἄρθω*, ἢ ζητοῦντες ἀμοιβὴν τόσον μεγάλην, ὥστε οὔτε ὁ Ρότσιλδ δὲν πιστεύομεν νὰ τοὺς ἔπερνε. Καὶ οἱ ἄνθρωποι κερδοσκοποῦντες ἐπὶ τῆς ζωῆς τῶν ὁμοίων των, τῶν ἀδελφῶν των, γίνονται ρψάσπιδες τοῦ καθήκοντος ἐν τῇ πόλει, ἐν ᾗ οἱ πρόγονοί μας τοὺς ρψάσπιδας τῶν μαχῶν ἐθεώρουν ἀτίμους. Καὶ περὶ αὐτῶν λοιπὸν τί θέλετε νὰ σᾶς εἴπωμεν; Θέλετε νὰ τοὺς παρακινήσωμεν νὰ μεταβάλωσι διαγωγήν; Ἀνωφελές. Ἀφοῦ ἡ ὡς γρανίτης σκληρὰ καρδία των δὲν συνεκινήθη ἀπὸ τὰ δάκρυα καὶ τοὺς ὀλοφυρμοὺς τῶν πασχόντων, ἀφοῦ δὲν ἐνόμισαν ἄξιον τοῦ ἑαυτοῦ των νὰ παρηγορήσωσι μερικὰς ὑπάρξεις, ἄρα ἡμεῖς μὲ τὰ λόγια τί θὰ ἐκάναμε; Τίποτε.

Καὶ τελειώνομεν μὲ μίαν ἀπαίτησιν ἣν ἔχομεν ἀπὸ τὸν κ. Λομβάρδον, **νὰ μᾶς ἀλλάξῃ τὸν νομάρχην,** ἂν ἡ καρδία του ἦνε ἀπὸ αἷμα καὶ σάρκα, καὶ ὄχι ἀπὸ βύρσαν, ὅπως ἡ τῶν ἰατρῶν μας. Περιμένομεν.

Ταΰγετος

Ο ΔΗΜΙΟΣ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ,

Ἐσχάτως τὸ παλάτιον τοῦ Οὐεστμίνστερ ἐτιμήθη ὑπὸ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ ἥρωος τῆς ἡμέρας Οὐίλλιαμ Μαρβόου, τοῦ δημίου. Ἀπὸ τοῦ τελευταίου του ἐγκλήματος ἐν Δούρχαμ, ὁ Μαρβόου τὸν ὁποῖον ὤφειλον νὰ δῳώχουν ὡς ἀνίκανον ὑπηρέτην, ἀπέβη ἐν Λανδίνῳ πρόσωπον τοῦ συρμοῦ. Ἀφοῦ κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν του, ἐν τῇ βουλῇ τῶν Λόρδων, ὡδηγήθη εἰς τὸ θεωρεῖον τῶν ξένων, ὁ δήμιος μετέβη εἰς τὰ θεωρεῖα τῆς βουλῆς τῶν Κοινοτήτων, ὅθεν ἐπέρασεν εἰς τὴν θέσιν τοῦ προέδρου. Ἐπὶ τοῦ χάρτου τῆς βουλῆς τῶν λόρδων ἡ παράδοξος αὕτη προσωπικότης ἐχάριζε τὰ αὐτόγραφά του, μετὰ τῆς κάρτας του. Γνωστὸν ὅτι ἡ Ἀγγλία εἶναι ἡ εὐλογημένη χώρα τῆς ἐκκεντρικότητος, ἀλλ' ἡ συμπαθητικὴ ὑποδοχὴ, ἡ γενομένη ὑπὸ τοῦ Κοινοβουλίου πρὸς τὸν δήμιον, ὑπερβαίνει πᾶσαν ἐκκεντρικότητα, εἶνε καθαρὰ τρέλλα, μυσαρὰ παραφροσύνη, τῆς ὁποίας οὐδὲν παράδειγμα ὑπάρχει εἰς οὐδεμίαν χώραν τοῦ κόσμου.

Αἱ συνεδριάσεις τοῦ Κοινοβουλίου εἶνε κατὰ τὰ νόμιμα μυστικαί, καὶ πᾶν μέλος δύναται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἐξωσιν

δὲ ὑπηρέτης εἰσελθὼν ἐπλησίασε τὸν μαρκήσιον καὶ ὡμίλησεν αὐτῷ χαμηλοφώνως.

— Κύριοι, εἶπεν ὁ μαρκήσιος, μοὶ ἀγγέλλουσιν ὅτι ὁ προστατευόμενός μου ἐπανῆλθεν.

Ἔπειτα ἀπευθυνόμενος εἰς τὸν ὑπηρέτην.

— Εὐαρεστήθητε νὰ εἴπητε εἰς τὸν Λυκογιάννην ὅτι τὸν ἀναμένομεν, εἶπε.

Μετὰ μίαν στιγμὴν ὁ Λυκογιάννης ἐνεφανίσθη κρατῶν τὸν πῖλον· ἦν ἐνδεδυμένος κατὰ τὸν τελευταῖον συρμόν.

Βεβαίως ἂν δὲν εἶχον προειδοποιηθῆ ἐκεῖνοι τῶν προσκεκλημένων, οἵτινες δὲν εἶχον ἴδει ποτὲ τὸν Λυκογιάννην, δὲν θὰ ἐπίστευον ὅτι ὁ κομψὸς οὗτος νεανίας, ὁ διακεκριμένος, ἔχων τὴν φυσιγνωμίαν παρρησιαστικὴν, τὸ μειδίαμα χάριεν, τοὺς ὀφθαλμοὺς πλήρεις γλυκύτητος καὶ ἀγαθότητος, ἦν ὁ ἄγριος ἐκεῖνος, οὗτινος ἤκουσαν τὴν ὀδυνηρὰν καὶ συγκινητικὴν ἱστορίαν.

Βεβαίως ὁ Λυκογιάννης πολὺ εἶχε μεταβληθῆ, διότι ὁ Ραοὺλ δὲν τὸν ἀνεγνώρισεν, ὁ δὲ Ἰάκωβος Γρανδὲν δὲν ἀνεκάλεσεν ἀμέσως εἰς τὴν μνήμην αὐτοῦ τὰ χαρακτηριστικά του.

Πάντες εἶχον ἐγερθῆ καὶ ἵσταντο ἐν τῷ μέσῳ τῆς αἰθούσης.

Ὁ Λυκογιάννης προυχώρησεν ἐρυθριῶν, ὀλίγον δειλὸς, ἀλλ' ἄνευ δυσκολίας.

Ὁ μαρκήσιος τῷ ἐπαρουσίασεν ἅπαντας πλὴν τοῦ Ἰακώβου Γρανδὲν, τὸν ὁποῖον ἐγνώρισε καὶ ἐνηγκαλίσθησαν.

Κατόπιν δὲ ἀπῆλθον εἰς γεῦμα, ὁπότε κατὰ τὸ τέλος τοῦ δείπνου οἱ ὑπηρέται εἰσάγουν πρὸς ἔκπληξιν πάντων τὸν περίφημον Γεροκάτσικα, ἐκβιάσαντα σχεδὸν τὴν εἴσοδον.

— Καλημέρα τὴ συντροφιὰ, εἶπε, ἅμα εἰσελθὼν, ἐχαιρέτησε καὶ μὲ τὴν συνήθη του ἀφέλειαν διηγήθη τὴν δωρεὰν τὴν ὁποίαν τοῦ ἔκαμεν εἰς ἄγνωστος· καὶ ὁ ἄγνωστος αὐτὸς οὐδεὶς ἄλλος ἦτο ἢ ὁ κ. Λαγγάρδ. Τοῦ ἐδώρησε εἰσόδημα 200 φράγκων καὶ χωριστὰ 10000 φράγκα μὲ τὰ ὁποῖα ἠγόρασε ἕνα χωράφι τὸ ὁποῖον ἄλλοτε τοῦ ἀνῆκε, καὶ τώρα ὁ Γερο-Κάτσικας ὅστις ἄλλοτε ἐπήτει, τώρα δίδει εἰς ἄλλους ἐλεημοσύνην.

ΚΔ'

Ο ΠΑΤΗΡ ΚΑΙ Ο ΥΙΟΣ

Χωρὶς νὰ παρακληθῇ ὁ Γεροκάτσικας κατέλαβε τὴν ἑτοιμασθεῖσαν δι' αὐτὸν θέσιν ἐν τῇ τραπέζῃ μεταξὺ τοῦ μαρκησίου καὶ τοῦ κόμητος Βιολαίν, καὶ τὸ διακοπὲν γεῦμα ἔληξε διὰ τῆς εὐθύμου διηγήσεως τοῦ νέου ἀστοῦ τοῦ Βλαινκούρ.

Ὁ γέρων ἐκένωσε φαιδρῶς δὶς τὸ πλῆρες καμπανίτου ποτήριόν του, καὶ μετὰ σοβαρότητος λαβὼν τὸν καφὲ ἔπιε τὴν σίκεραν, ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι συνδαιτημόνες.

τῶν ξένων, τοὺς ὁποίους ἤθελε παρατηρήσει ἔν τινι θεωρείῳ· ἐν γένει, ὅταν εἶνε πλήρεις αἱ θέσεις, οὐδεὶς βουλευτὴς ἀμφιβάλλει ὅτι ὑπάρχουσιν ἐν τῇ αἰθούσῃ 300—400 ἀκροαταί. Ἐν τούτοις, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, πρὸ πάντων ὅταν μεταξὺ τῶν παρευρισκομένων ἀριθμοῦνται πρίγκηπες, εἷς βουλευτὴς ἐνίσταται κατὰ τῆς παραβιάσεως τοῦ νόμου πρὸς τὸν πρόεδρον, ἐξαιτούμενος τὴν ἔξωσιν τῶν παρεισάκτων. Ὁ πρόεδρος, ἐκπεπληγμένος ἐκ τῆς ἀπροσδοκήτου εἰδήσεως, ἐγείρει τὴν κεφαλήν του, τὴν κεκαλυμμένην διὰ τῆς μεσαιωνικῆς περρούκας του, συγκατανεύει καὶ διατάσσει τὴν κένωσιν τῶν θεωρείων. Εἶνε θλιβερὸν ὅτι δὲν ὠφελήθησαν τοῦ κανόνος τούτου διὰ νὰ ἐκδιώξωσι τὸν Οὐίλλιαν Μαρβόου.

Ἐν τῇ ἰδιότητί του ὡς ἐπιφανοῦς προσώπου, ὁ δήμιος δὲν ἠδύνατο νὰ μὴ ἔχῃ συνεντεύξεις μετὰ τῶν ρέπορτερ. Ἀρκετὰ εὐπρόσιτος, δὲν δεικνύει ἀνάρμοστον ματαιότητα διὰ τὴν θέσιν του. Εἶνε μέσου ἀναστήματος, ὁ κορμὸς τοῦ σώματος ὑψηλὸς, καὶ βραχεῖαι αἱ κνῆμαί του· ἡ ὄψις του κατὰ κρόταφον ὁμοιάζει τὴν τῆς ἀλώπεκος, ἐν τῷ καινοτάτῳ αὐτοῦ συνόλῳ μένει νὰ σημειώσωμεν ἢ βραχίονας ἀσυμμέτρους μακροὺς καὶ χεῖρας πλατείας καὶ ὀστεώδεις.

Ὁσάκις ἐκτελῇ τὴν ἐργασίαν του, εἶνε ἐνδυμένος ἀτημελήτως, φέρει ὑπερμεγέθη λαιμοδέτην καὶ μικρὸν φωκὶ ἀμφιβόλου λευκότητος. Ὁ διάδοχος τοῦ Κέλλραφτ ἐξασκεῖ τὸ ἐπάγγελμά του ἀπὸ δεκαπενταετίας. Ἐν τῷ ἐπισκεπτηρίῳ του φέρεται ἡ λέξις *ἐκτελεστὴς*, ἐπιτήδευμα καὶ ὄχι δημοσία ὑπαλληλία, ἀντάλλαγὲν πρὸς τὸ τοῦ ὑποδηματοποιοῦ, ὅπερ κατεῖχε πρότερον. Ὁ Μαρβόου εἶνε βιομήχανος· ἐνεργεῖ ἕνεκα κλήσεως, ἄνευ ἐπισήμου χαρακτῆρος. Δὲν εἶνε ἀνεγνωρισμένος ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, ἥτις δὲν ἐνασχολεῖται εἰς τὰς ἐκτελέσεις τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων. Εἶνε φυσικὸν εἷς βιομήχανος νὰ συσταίνῃ τὴν τέχνην του· καὶ λοιπὸν ὁ δήμιος βεβαιώνει ὅτι ἡ κρεμάλα εἶνε τὸ καλλίτερον μέσον τῆς θανατικῆς ἐκτελέσεως. Διακηρύσσει ὅτι εἶνε ἕτοιμος νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν θεωρίαν του καὶ ἐνώπιον τῆς ἐπιστήμης. Διὰ τὸν Ἄγγλον δήμιον ἡ λαιμητόμος εἶνε ἀτελὲς ὄργανον· τὸ δηλητήριον καὶ ὁ ἠλεκτρισμὸς· ὡς μέσα θανατικῆς ἐκτελέσεως, ἀτιμάζουσι, κατὰ τὴν γνώμην του, τὸν ἀγγλικὸν νόμον. Οἱ Ἄγγλοι ἐγκληματίαι, ἰσχυρίζεται ὁ Μαρβόου, πρέπει ν' ἀποθνήσκωσιν ὡς ἄνδρες.

Ρακοσυλλέκτης.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Παρηγορία. Ἰατρική τις αὐθεντία τῆς Βιέννης, ὁ καθηγητὴς Δράσε, συμπεραίνει ἐν μακρῷ περὶ χολέρας ἄρθρῳ ὅτι ἡ χολέρα θὰ περιορισθῇ μόνον ἐν Αἰγύπτῳ, ὅτι καὶ ἐν Βηρυτῷ, ὅπου συνέβησαν κρούσματά τινα, δὲν θὰ λάβῃ χαρακτῆρα ἐπιδημικὸν, ὅτι ἀφοῦ ἀπεμονώθη ἐν Αἰγύπτῳ δὲν ἔχει πλέον δυνάμεις περιοδείας, ὅτι ἑπομένως διὰ κάμποσον καιρὸν οἱ Εὐρωπαῖοι δυνάμεθα νὰ ὦμεν ἥσυχοι ἀπὸ τὸν φόβον τῆς μάστιγος.

Τὰ χάπια τοῦ βουλευτοῦ Μπέρ. Ὁ ἐπὶ Γαμβέττα ὑπουργὸς τῆ Παιδείας Πὼλ Μπὲρ βουλευτὴς καὶ ἰατρός, ἔν τινι τῶν τελευταίων συνεδριάσεων τῆς γαλλικῆ βουλῆς, πρὶν ἀποθάνῃ ἐννοεῖται ὁ κόμης Σαμβῶρ, προσκαλέσας τὸν μοναρχικὸν βοκλευτὴν Μπουρζοᾶ ἰδιαιτέρως τῷ εἶπε: «Ἂν καὶ δὲν εἶμαι ἐκ τοῦ κόμματός σας, οὐχ ἧττον αἰσθάνομαι βαθὺν σεβασμὸν πρὸς τὸ ἄτομον καὶ τὸν χαρακτῆρα τοῦ κόμητος Σαμβῶρ. Μετ' ἀγωνίας ἀκολουθῶ τὴν ἀσθένειάν του καὶ βλέπω ὅτι αἱ γνῶμαι τῶν ἰατρῶν εἰσι διῃρημέναι, εὐχαρίστως θὰ σᾶς ἔδιδα μίαν σκευασίαν ἰδικῆς μου ἐφευρέσεως, ἥτις ἔχει τὴν δύναμιν νὰ τρέφῃ, χωρὶς νὰ προκαλῇ τὴν ἐλαχίστην ἔντασιν τῶν πεπτικῶν ὀργάνων, ἀλλ' ἂν ὁ κόμης Σαμβῶρ ἐγειροτέρευε ἀφοῦ ἔπαιρνε τὰ χάπια, τότε δυνατὸν νὰ διεδίδετο ὅτι τὸν ἐδηλητηρίασα.

»Γιὰ τοῦτο σᾶς δίδω μόνον τὴν διεύθυνσιν τοῦ φαρμακοποιοῦ, ὅστις ἔχει ἐν τῇ ἀποθήκῃ του τὸ φάρμακον αὐτό. Μπορεῖτε νὰ πᾶτε μόνος σας νὰ ἐκλέξετε, χωρὶς νὰ πῆτε τὸ ὄνομά σας, ἕνα κουτὶ μεταξὺ τῶν χιλιάδων ποῦ ὑπάρχουν, καὶ ἂν τυχὸν πιάσετε ἐκεῖνο ποῦ δηλητηρίασα ἐγώ, τότε θὰ πῇ πῶς δὲν ἔχετε τύχην.» Ὁ Βουρζοᾶ, ἰατρὸς καὶ αὐτός, ἐδέχθη νὰ μεταβιβάσῃ τὴν πρότασιν εἰς τοὺς ἰατροὺς τοῦ κόμητος. Ἂν ἐδοκίμασεν ὁ κόμης καὶ ἀπὸ τὸ φάρμακον αὐτό, κοντὰ εἰς ὅλα τὰ ἄλλα, δὲν γνωρίζομεν. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι τὰ χάπια τοῦ Πὼλ Μπὲρ σύγκεινται ἀπὸ ἀπεξηραμένων αἷμα καὶ ἔχουν τὴν αὐτὴν ἐπίδρασιν οἵαν ἡ ἔγχυσις αἵματος.

Πολιτικὰ βαφτίσια. Πολιτικὸς γάμος καὶ πολιτικὸς θάνατος καὶ πολιτικὴ κηδεία εἶνε, νομίζομεν, φράσεις γνώριμοι εἰς τὰ ὦτά σας, ἀλλὰ πολιτικὸν βάπτισμα πρώτην φορὰν ἴσως λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς παρουσιάσωμεν. Ἐγένετο τοῦτο εἰς τὸ Τουλόν. Τὸ βαπτισθησόμενον παρουσιάσθη φέρον τὸν φρύγιον πῖλον ἐπὶ κεφαλῆς, ἐρυθρὰν μεταξίνην ζώνην καὶ ἐξηπλωμένον ἐπὶ γαλλικῆς σημαίας. Πολλοὶ ἦσαν οἱ νουνοὶ καὶ αἱ νουναί του. Λόγοι ἐξεφωνήθησαν, ἐξ ὧν εἷς ὑπὸ βουλευτοῦ, ὅστις ἀφοῦ ἠύχηθη εἰς τὸ παιδίον μακροζωΐαν καὶ εὐτυχίαν, ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα νὰ τὸ ἴδῃ καταστάν, διὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως, διαπρεπὴς πολίτης καὶ ὑπερασπιστὴς τῆς Δημοκρατίας.

Τὰ κατάστιχα τοῦ Μπεκροκανάτα. Ἑβδομηκοντούτης ἀπέθανεν ἐν τῷ νοσοκομείῳ τῶν Παρισίων ὁ μακαρίτης Μπεκροκανάτας, τὸ μόνον δὲ ἄξιον λόγου ἀντικείμενον εὑρεθὲν εἰς τὰ πράγματά του ἦτο κατάστιχο διπλογραφικῶς κρατούμενον περὶ τοῦ τί ξώδευε. . . 's τὸ ποτί. Ὁ περίφημος Κρασοπατέρας κάθε μέρα ἔπινε τρεῖς λίτραις κρασιοῦ—μισὸν αἰῶνα ποῦ τὸ κατέβαζε, τὸ κατάστιχό του ἐσημείου τὴν στιγμὴν τοῦ θανάτου του: 73,000 λίτρας. Τρεῖς φοραὶς ἔτρωγε τὴν ἡμέραν, πρὸ ἑκάστου λοιπὸν δείπνου ἔσφιγγε τρία ἀψένθια, τὸ ὅλον 109,000 λίτρας. Γιὰ μεζὲ ἔπερνε καὶ κάθε μέρα δώδεκα ποτηράκια ἄλλα σπίρτα, σοῦμα 219,000. Ὡς συμπέρασμα δὲ τῆς διπλογραφίας του ἐσημείου ὅτι πολὺ καλὰ μπορεῖ ζῶν τις ν' ἀδειάζῃ μέσα του τόνους ὁλοκλήρους ὑγρᾶς μέθης καὶ ὅμως νὰ πεθαίνῃ—ὑγιέστατος—ἑβδομηντάρης!

Ὁ ἀρκουδάνθρωπος. Τὸ νέον μᾶς ἔρχεται ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν. Ἑτοιμασθῆτε λοιπὸν νὰ τὸ ἀπολαύσητε.—Ἀμερικανική τις ἐφημερὶς ἀναφέρει περιεργοτάτην πρότασιν, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ἕναν κάτοικος τοῦ Χαμπόκεν. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος κατὰ πρῶτον πληροφορεῖ τὸ σεβαστὸν κοινὸν ὅτι ζυγίζει 250 λίτρας, καὶ ὅτι εἰς αὐτὸν ἀπόκειται νὰ ἦνε ἓν ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων μελῶν τῆς Ἑταιρίας τῶν παχειῶν ἀνθρώπων. Προσφέρεται δὲ νὰ τὸν κλείσουν, κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ χειμῶνος, ἐντὸς τοῦ κοιλώματος ἑνὸς δένδρου, καὶ ἐκεῖ νὰ μείνῃ τρεῖς ὁλοκλήρους μῆνας χωρὶς νὰ τρώγῃ καὶ νὰ πίνῃ, ἐπιτρεπομένου μόνον εἰς αὐτὸν τοῦ ἀναπαλλοτριώτου δικαιώματος νὰ γλείφῃ τὸ πάχος τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν του! Ἀπαράλλαχτα εἰς τοῦ Καναδᾶ ξεχειμωνιάζουν αἱ ἀρκοῦδες, καὶ τὰς εὑρίσκει ἡ ἄνοιξις ἐν πληροστάτῃ ὑγείᾳ, μόνον δ' ἀποτέλεσμα τῆς μακρᾶς των νηστείας εἶνε ὅτι χάνουν τὸ ὑπερβολικὸν πάχος, καὶ τοῖς ἀνοίγεται ἡ ὄρεξις. Εἶνε βέβαιον ἐκ τῶν προτέρων ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα θὰ ἦνε τὸ αὐτὸ διὰ τὸν ἀρκουδάν-

---

— Βεβαίως, ἔλεγε, νομίζω ὅτι θὰ συνειθίσω εἰς τὴν δίαιταν ταύτην· θεῖον κρασί, κύριε Λαγγάρδ, τοῦτο τὸ κρασὶ εἶναι κίτρινο σὰν τ' ἄχυρο, τὸ ὁποῖον ἀφρίζει καὶ λέγεται καμπανίτης. Ἤκουσα πολλάκις περὶ τοῦ κρασιοῦ τούτου, ὡς καὶ διὰ τὸν περίφημο καμπανίτη, ἀλλὰ δὲν εἶχα πίει καὶ πρώτη φορὰ πίνω αὐτό. Ἀμ' αὐτὰ τ' ἄλλα πιοτά! τὰ εὑρίσκει κανεὶς 'στὸ τραπέζι τοῦ κόμητος Βιολαίν, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχουσιν ἐκεῖ 'στὸ τραπέζι τῶν χωρικῶν τῶν Βοσγίων.

Τὴν τετάρτην ὥραν οἱ προσκεκλημένοι τοῦ μαρκησίου ἀπεσύρθησαν, ἀφοῦ ὅλοι ἐκ νέου ὑπεσχέθησαν εἰς τὸν Πέδρο Κάστορα ὅτι θὰ μεταβῶσι τὸ Σάββατον εἰς τὸν οἰκόν του τὴν ἕκτην ὥραν.

Ὁ Γεροκάτσικας ἔμεινεν ὁ τελευταῖος, διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν κ. Λαγγάρδ καὶ πάλιν καὶ τῷ ἀναγγείλῃ ὅτι πρόκειται νὰ κάμῃ μερικὰς ἐπισκέψεις, τοῦθ' ὅπερ εἶπε μετὰ τόνου μυστηριώδους.

. . . . . .

Ὁ Ραοὺλ Δεσιμαὶζ εἶχε λάβει ἀγοραίαν ἅμαξαν καὶ διηυθύνθη εἰς τὸ μέγαρον Δεσιμαὶζ.

Ἡ ἔκπληξις τοῦ βαρόνου ἰδόντος τὸν υἱόν του ἦτο δυσάρεστος. Ἡ ἀμηχανία αὐτοῦ ἦτο προφανής. Ἔτεινε ψυχρῶς τὴν χεῖρα εἰς τὸν Ραούλ. Ὁ νεανίας ᾐσθάνθη εὐθὺς ὅτι διετέθη κακῶς· ὅσῳ προκατειλημμένος καὶ ἂν ἦτο, ἤλπιζε νὰ τύχῃ ἄλλης ὑποδοχῆς.

— Πάτερ μου, εἶπε τεθλιμμένος, καταλαμβάνω τὴν ἔκπληξίν σας, δὲν μὲ ἀνεμένετε· ἔπταισα θελήσας νὰ σᾶς προξενήσω ἔκπληξίν τινα· ἔπρεπε νὰ σᾶς εἰδοποιήσω διὰ γράμματος ἢ τηλεγραφήματος· λοιποῦμαι διότι δὲν ἔπραξα τοῦτο καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ μὲ συγχωρήσετε· ἀλλὰ μήπως ἔχετε ἄλλο τι νὰ μὲ ἐπιτιμήσετε;

— Οὐδόλως.

— Πάτερ, νομίζω ὅτι δὲν σᾶς εὐχαριστεῖ διότι μὲ εἴδετε.

— Ἔχετε λάθος, Ραούλ.

— Ἴσως σᾶς προξενήσω ἀμηχανίαν, σᾶς στενοχωρήσω· ἀλλὰ δύναμαι νὰ μεταβῶ, ἵνα ζητήσω τὴν φιλοξενίαν εἰς τὸν φίλον μου Ἰούλιον Ἄστερ.

— Ὄχι, ἀπήντησε ζωηρῶς ὁ βαρόνος· ἡ οἰκία μου εἶναι ἱκανῶς μεγάλη, φρονῶ, ὥστε νὰ δυνηθῇς νὰ κατοικήσῃς ἐντὸς αὐτῆς. Μόνον δὲν θὰ ἔχῃς τὸ ἀρχαῖον δωμάτιόν σου. τὸ ἐν τῷ ἰσογαίῳ μέγα δωμάτιον εἶναι ὑπὸ τὴν διάθεσίν σου καὶ θὰ ἐγκατασταθῇς ἐν αὐτῷ.

— Ἀρκεῖ, πάτερ μου, νὰ ἦμαι ὑπὸ τὴν στέγην σας, καὶ ἀδιάφορον ποῦ θὰ μένω.

— Καλῶς. Πόσον καιρὸν θὰ μένῃς ἐν Παρισίοις;

— Πέντε ἡμέρας μόνον.

Ὁ βαρόνος ἀπεδύσατο τὴν σκληροπότητα, σκερθεὶς ὅτι αἱ πέντε ἡμέραι ταχέως θὰ παρέλθωσι.

— Καὶ διατί ἦλθες;

— Διὰ νὰ σᾶς ἴδω, πάτερ μου.

— Δι' αὐτὸ μόνον; εἶπεν ὁ βαρόνος, προσηλῶν ἐπὶ τοῦ Ραοὺλ τὸ ὄποπτον βλέμμα αὐτοῦ.

— Καὶ ὅπως ἴδω τινὰς τῶν φίλων μου, ἀπήντησεν ὁ νεανίας.

— Καὶ τοὺς Παρισίους.

— Μάλιστα, πάτερ μου, καὶ τοὺς Παρισίους.

— Ἔχεις νὰ λάβῃς ἀπὸ πολλοῦ γράμμα τῆς μητρός σου;

— Ἀπὸ δύο μηνῶν.

— Καὶ ἀπὸ τὴν ἀδελφήν σου;

— Ἡ Ἐρριέττη μοὶ γράφει σπανιώτατα.

— Ποίους σκέπτεσαι νὰ ἴδῃς ἐν Παρισίοις κατὰ τὴν διαμονήν σου;

— Ἐν πρώτοις τὸν Ἰούλιον Ἄστερ, ἔπειτα τὸν Φερνάνδον Δεδρὶς καὶ πιθανὸν ὡσαύτως τὸν Γεώργιον Δελλαμπάλ.

— Καταλαμβάνω, θέλεις νὰ μεταχειρισθῇς τὸν χρόνον τῆς ἀδείας σου διασκεδάζων.

— Μάλιστα, πάτερ μου.

— Ὥστε δὲν θὰ ἦσαι σχεδὸν ἐνταῦθα.

— Πῶς;. . εἶπεν ὁ Ραοὺλ μετὰ δισταγμοῦ.

— Ἔ! δὲν ἔχεις ἀνάγκην νὰ στενοχωρῆσαι πλησίον μου· μήπως δὲν ἠξεύρω ἐγὼ τί σημαίνει ἡ νεότης; Ἐν Ἀλγερίᾳ εἶναι σπάνιαι ὀλίγον αἱ διασκεδάσεις, θὰ κάμῃς λοιπὸν καλὰ νὰ ἐπωφεληθῇς τοῦ χρόνου τῆς ἀπουσίας. Ἐκτὸς τούτου τοῦτο δὲν μὲ ἐνοχλεῖ, διότι σπανίως εἶμαι ἐνταῦθα· πάντοτε μοῦ ἀπευθύνονται προσκλήσεις εἰς γεύματα, δεῖπνα. Ἀκριβῶς, ἐὰν ἔχῃς ἀνάγκην ὀλίγων χρημάτων. . .

— Εὐχαριστῶ, πάτερ μου· ἐν Ἀλγερίᾳ ἐξ ἀνάγκης κάμνει τις οἰκονομίαν.

— Δὲν δύνασαι νὰ κάμῃς μεγάλην οἰκονομίαν ἐπὶ τῆς μετρίας μισθοδοσίας σου.

— Ἀληθῶς, πάτερ μου· ἀλλ' ἡ μήτηρ μου οὐδέποτε μοῦ γράφει χωρὶς νὰ ἐσωκλείσῃ εἰς τῦ γράμμα της τραπεζικὸν γραμμάτιον χιλίων φράγκων.

Ἐκ τοῦ βλέγματος τοῦ βαρόνου ἐξέφυγε ταχεῖά τις λάμψις.

— Ἄλλως, πάτερ μου, ὑπέλαβεν ὁ νεανίας, ἡ πρόθεσίς μου εἶνε νὰ μένω ἐν Παρισίοις τρεῖς μόνον ἡμέρας.

— Ἀ!

— Πρέπει νὰ σκεφθῆτε ὅτι δὲν θὰ ἐπιστρέψω εἰς Ἀλγερίαν πρὶν ἐναγκαλισθῶ τὴν μητέρα καὶ τὴν ἀδελφήν μου.

— Θέλεις νὰ μεταβῇς εἰς Βωκούρ;

— Βεβαίως.

— Εἶνε ἀνωφελές.

— Ἀνωφελές! εἶπεν ὁ Ραοὺλ μετ' ἐκπλήξεως ὅλως ὑποκριτικῆς.

— Μάλιστα, διότι δὲν θὰ εὕρῃς οὔτε τὴν μητέρα σου, οὔτε τὴν ἀδελφήν σου.

— Δὲν εἶνε ἐν Βωκούρ;

— Ὄχι.

θρωπον, ὅστις ἑκουσίως ἀποδυθήσεται εἰς τὸ πείραμα διὰ μόνον τὸ συμφέρον τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς ὑγείας του· μὲ τὴν συμφωνίαν νὰ ὑποχρεωθῇ ἐπιτροπὴ ἐκ πολιτῶν ἀξιοτίμων, ἀναλαμβανόντων πᾶσαν εὐθύνην, νὰ ὀργανίσῃ μόνιμον φρούρησιν πέριξ τοῦ δένδρου, διὰ νὰ ἐμποδίσωσι τὰς ἐνοχλήσεις τῶν μαγκῶν, καὶ ἡ Ἑταιρία τῆς Νέας Ὑόρκης διὰ τὴν πρόοδον τῆς φυσικῆς ἱστορίας νὰ ὑποχρεωθῇ νὰ τὸν ἐνταφιάσῃ ἰδίαις αὐτῆς δαπάναις, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἀνθέξῃ εἰς τὴν δοκιμασίαν. Ἀλλ' ὁ ἀρκουδάνθρωπος ἐπαναλαμβάνει συχνὰ συχνά! «ἀφοῦ ἡ ἀρκοῦδες βαστοῦνε, θὰ βαστάξω κ' ἐγώ!»

Μουσεῖον γραμματοσήμων συνεστήθη ἐν Βιέννῃ, διῃρημένον εἰς τρία τμήματα: Εἰς τὰς Συλλογάς, τὴν Εἰδικὴν Φιλολογίαν, καὶ τὰ περὶ Ταχυδρομείου καὶ Τηλεγράφων. Ἐν τῷ πρώτῳ τμήματι εὑρίσκονται 73 αὐστριακὰ ταχυδρομικὰ δελτάρια τὰ ὁποῖα ἔκαμαν τὸν γῦρον τοῦ κόσμου. Ἐν τοιοῦτο ἐδόθη εἰς τὸ Γράτς, πῆγε στὸ Ὀνουλουλοῦ καὶ εἰς 71 ἡμέρας ἐπεστράφη πάλιν εἰς Γράτς. Ἐν τῷ τμήματι τούτῳ βλέπει τις τὰ πρῶτα γραμματόσημα, τὰ διάφορα εἴδη ὅλων τῶν τόπων, τὰς ἀπατηλοτέρας πλαστογραφίας, ἐπὶ τέλους τὴν γέννησιν τῶν γραμματοσήμων μέχρι τῆς σήμερον ἐν χρονολογικῇ σειρᾷ. Μεταξὺ τῶν περιέργων εἶνε τὸ διὰ περιστερῶν καὶ ἀεροστάτων ταχυδρομεῖον καὶ ἡ ὑποβρύχιος ταχυδρομία, ἀμφότερα ἐν χρήσει κατὰ τὴν πολιορκίαν τῶν Παρισίων τὸ 1870. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς μεγάλης αἰθούσης ὑπὸ ὑελωτὸν ὑπάρχει εἰς μικρὸς λόφος γραμματοσήμων ἐν ἀχρηστίᾳ.

Ἀράπικα τεχνάσματα. Νέος τρόπος κλοπῆς, τιμῶν τὴν γονιμότητα τῆς Ἀνατολικῆς φαντασίας. Τέσσαρες Ἄραβες ἀποφασίζουν νὰ λῃστεύσουν ἓν πανδοχεῖον· βάζουν μέσα εἰς σεντοῦκι ἕνα ἐξ αὐτῶν, καὶ τὸ σεντοῦκι πηγαίνουν νὰ τὸ τοποθετήσουν εἰς τὸ ρηθὲν πανδοχεῖον· τὴν νύκτα θὰ ἐξήρχετο ἀπὸ μέσα ὁ κακοῦργος, καὶ θὰ ἐρόνευε τὸν ἰδιοκτήτην. Εὐτυχῶς ἐματαιώθη τὸ σχέδιόν των, διότι τὸ ἐπῆρε μυροδιὰ, ὄχι Κοσσονάκος τις, ἀλλ' ἕνας σκύλος, ὅστις ὀσφρανθεὶς τὸ κιβώτιον, ἤρχισε νὰ γαυγίζῃ. Τρεῖς χωροφύλακες, ἐκεῖ τυχαίως παρευρισκόμενοι, ἤνοιξαν αὐτὸ, καὶ ἀνεκαλύφθη ὁ ἐντός, ὅστις κρατηθεὶς καὶ ἀνακριθεὶς, ἐπέφερε καὶ τὴν σύλληψιν τῶν συνενόχων του· ὥστε οἱ κύριοι Ἄραβες ἐλογάριαζαν, ὄχι χωρὶς τὸ νοικοκύρη, ἀλλὰ χωρὶς τὸ σκυλί.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαβᾶ

Ἀλεξάνδρεια, 29 Αὐγούστου. Τὸ στρατοδικεῖον κατεδίκασεν εἰς θάνατον δεκατρία ἄτομα· τυμμετασχόντα, ὡς ἀπεδείχθη, τῶν σφαγῶν τῆς 11 Ἰουνίου 1882.

Βερολῖνον, αὐθημερόν. Σήμερον, ἐκηρύχθη ἡ ἔναρξις τῆς Βουλῆς. Ἐν τῷ Διαγγέλματι αὐτοῦ, ὁ Αὐτοκράτωρ ὁμιλεῖ περὶ τῆς μεταξὺ Γερμανίας καὶ Ἱσπανίας ἐμπορικῆς συνθήκης, οὐχὶ δὲ περὶ ἐξωτερικῆς πολιτικῆς.

Σαϊγγὸν, αὐθημερόν. Ἐπίσημον.—Οἱ προκαταρκτικοὶ ὅροι συνθήκης εἰρήνης ὑπεγράφη ἐν Χονὲ μεταξὺ τοῦ κ. Ἀρμὰν, πολιτικοῦ ἐπιτρόπου τῆς γαλλικῆς Δημοκρατίας, καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ αὐτοκράτορος τοῦ Ἀνάμ. Ὁ αὐτοκράτωρ ἀναγνωρίζει τὴν προστασίαν τῆς Γαλλίας ἐπὶ τοῦ Ἀνὰμ καὶ τῆς Τιγκίνης. Οἱ Γάλλοι θὰ κατέχωσι διαρκῶς τὰ φρούρια τῆς Τὰν-Ἀνὰμ. ἐπίσης καὶ τὴν Τονκίνην. Ὁ αὐτοκράτωρ θέλει ἀναλαλέσει ἀμέσως τὰ ἐν Τονκίνῃ ἀναμικὰ στρατεύματα.

Παρίσιοι, αὐθημερόν. Ἑλληνικὸν δάνειον ..... Γαλλικὴ ράντα (rente) 108,70. Τουρκικὸν δάνειον 10,70. Ἡνοποιημένον αἴγυπτ. 358. Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου 25.33.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΑΤΟΥ

τοῦ Δημ. Νοσοκομείου "ἡ Ἐλπίς,,

δηλοποιεῖ ὅτι

Ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὰ οἰκόπεδα ἁγίου Ἀνδρέου, τὰ κείμενα πλησίον τῶν παλαιῶν λουτρῶν, ἀνήκοντα δὲ τῷ Δημοτ. Νοσοκομείῳ κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ὑπ' ἀριθ. 106 διακηρύξεως, εὑρισκομένης ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Νοσοκομείου· παρακαλοῦνται ὅθεν οἱ ἐργολάβοι, ὅπως πλειοδοτήσωσι τὴν Κυριακὴν 21 τρέχ. μηνὸς ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ, κηρυσσομένης τῆς δημοπρασίας; ἀπὸ τῆς 10 π. μ. μέχρι τῆς 12 τῆς μεσημβρίας. Τὸ δὲ ἀποτέλεσμα ἔσεται ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Νοσοκομείου).

ΠΑΝΕΛΛ. ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Δευτέρα 8 μ. μ. Διὰ Γύθειον, Καλάμας, Πύλον, Μάραθον, Κυπαρισσίαν, Κατάκωλον, Ζάκυνθον, Μεσολόγγιον, Πάτρας καὶ Κόρινθον.

Τρίτη 8 π. μ. Διὰ Κόρινθον, Πάτρας, Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν, Κέρκυραν, ἔνθα συναντᾶται μὲ τὰ διὰ **Brindisi** ἀποπλέοντα.

Πέμπτη 7 μ. μ. Διὰ Χαλκίδα, Στυλίδα καὶ Βῶλον.

Παρασκευὴ 8 π. μ. Διὰ Κόρινθον, Πάτρας, Κέρκυραν κατευθείαν (ἔνθα συναντᾶται μὲ τὰ διὰ **Brindisi** ἀποπλέοντα) καὶ διὰ Ζάκυνθον, Κατάκωλον, Κυπαρισσίαν κτλ. διὰ συναντήσεως εἰς Πάτρας τὴν αὐτὴν ἑσπέραν.

Σάββατον 7 π. μ. Διὰ Χαλκίδα, Αἰδιψὸν, Στυλίδα καὶ Βῶλον.

ΚΑΙ ΕΝΑ ΠΡΑΓΜΑ ΦΘΗΝΟ

Σ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Ἐν τῷ τυπογραφείῳ τῶν *Ἀδελφῶν Περρῆ*, ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Πανεπιστημίου ἐκτυποῦνται

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ

ἅτινα μετὰ τοῦ χάρτου αὐτοῦ εἰς **ἑκατὸν** ἀντίτυπα τιμῶνται **φρ. δύο.**

Φιλοκάλως τετυπωμένα ὅσο παίρνει